

Kutsal Işık

– halil-akkus · 15 Eylül 2025

Kutsal Işık...

Kutsal bir ışık süzülür gökyüzünden,
İnanç denilen o kadim denizden.

Bir damla düşer toprağın kalbine,
Yeşerir, boy atar, olur bir nehir.
O nehir akar zamanın kıyısından,
Geçmişin izlerini taşır yanından.

Peygamberler, ermişler, veliler,
Her biri birer ışık, birer fener.
Kimi dağ başında bulur hakikati,
Kimi şehrin kalabalığında,
Her ruh, kendi yolculuğunda,
Arar O'nu, o sonsuz gücü.

Ne bir ibadet şekli bağlar seni,
Ne de bir dogma, bir katı kural.
Kalbinden gelen o saf niyetle,
Ulaşırsın O'na, tüm benliğinle.

Bazen bir dua fısıltısı,
Bazen bir gözyaşı, sessizce akan.
Bazen bir gülümseme, bir yardım eli,
Her an, O'na yakınlaşmaktır, bil ki.

İnsanlık bir bahçe, rengarenk çiçeklerle,
Her inanç, bir koku, bir tını, bir renk.
Hepsi aynı güneşe bakar, aynı toprağa kök salar,
Farklı dillerde söylese de, aynı aşkı fısıldar.

Ey insan, kır zincirlerini,
Yüreğindeki putları devir.
Ne cennet vaadiyle, ne cehennem korkusuyla,

Sadece sevgiyle yürü, bu yolda.

Kâinatın şarkısı duyulur rüzgarda,
Her yaprakta, her dalda,
O'nun adı yazılı, O'nun varlığı hissedilir,
İnancınla değil, ruhunla görürsün.

Aydınlık bir yolculuktur bu,
Ne başlangıcı bellidir, ne sonu.
Her an yeni bir başlangıç, yeni bir keşif,
Kendini bulmaktır aslında, O'nu bulmak.

Sen bir damlasın okyanusta,
Okyanus ise sensin, tüm sonsuzluğunla.
Dini kurallar değil, kalbinin sesi yol gösterir sana,
Korkma, yürü, ışığa doğru, usulca...

Halil Akkuş